

**Bellum Sacrum Ecclesiæ Militantis Contra Turcum
Communem Hostem Christianorum**

Vaux, Léonard de

Leodii, 1685

Numerus Septimus. Quam Rex Regum, Salvator omnium hominum
Jesus-Christus, Deus-Homo, Sanguine proprio acquisitam Ecclesiam; & in
Terrâ Sanctâ fundavit: eandem ab infami Turcarum tyrannide, citius ...

[urn:nbn:de:hbz:466:1-64991](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-64991)

NUMERUS SEPTIMUS.

*Quam Rex Regum, Salvator omnium
hominum JESUS-CHRISTUS,
Deus-Homo, Sanguine proprio acqui-
sitam Ecclesiam; & in Terrâ Sanctâ
fundavit: eandem ab infami Tur-
carum tyrannide, citius liberent
Principes Christiani; cohortationi-
bus summorum Pontificum, &
exemplis majorum Heroum ad hoc
Bellum Sacrum animati.*

§. I.

B Revissimo tempore, sævissimi,
& potentissimi hostis Chri-
stiani Nominis, tyrannicum
imperium funditus everteretur: si
Principes Catholici, unico, visibili,
universalis Ecclesiæ Capiti, in hoc Sa-
cro Bello pro gloriâ Crucis Christi,
conjunctis armis & animis adhærerent.
Ad hanc Sacram Militiam plurima
sunt, quæ illos non modò vocant, &
excitant, sed etiam compellunt; ni-

74.
mirum major Sanctissimæ Triadis gloria, Regni Christi recuperatio, militantis, Ecclesiæ propagatio, perpetua nominum eorum memoria, quæ erit in Benedictione coram Deo, & hominibus: hæc magnarum mentium ad quævis ardua capescenda, incitamenta, generalia sunt: quibus tria peculiaria hic adjicio. Videlicet Terræ Sanctæ insignes prærogativæ, exempla majorum Hæroum Orbis Christiani, & cohortationes summorum Ecclesiæ Pastorum; si quod est motivum ad hanc Belli Sacri expeditionem, & accelerarionem efficacius & potentius, in medium afferatur: ut omnibus profit, quod pro omnium salute proponitur.

Primum omnium est mente animoque considerare, jus præcipuum Terræ Sanctæ JESUS-CHRISTI Sanguine irrigatæ. Felix Bethleem, felix Palestina, felix Galilæa, felix Judæa, felix Jerusalem, felix Terra promissionis: felix Terra Sancta, quæ non tantum Sanctos Prophetas, sed & ipsum Verbum Increatum & Incarnatum, gignere, videre & audire digna fuisti!

quæ Divinis illius pedibus calcata,
 ejus sermonibus instructa, Prædicatio-
 nibus illuminata, ejusdem sudoribus,
 lacrymis, influentiis gratiarum, lacry-
 mis & proprio Dei-Hominis Sanguine
 irrigata, & fœcundata fuisti; quæ
 eundem JESUM-CHRISTUM,
 hospitem, civem, Redemptorem,
 liberatorem, & Salvatorem habere
 meruisti. Scilicet factus est in pace lo-
 cus ejus, & habitatio ejus in Sion,
 quæsiimus locum Domino, & ta-
 bernaculum Deo Jacob. Ecce audivi-
 mus eum in Ephratâ, invenimus eum
 in campis silvæ: introibimus in taber-
 naculum ejus: adorabimus in loco
 ubi steterunt pedes ejus. *Psal. 131.*
 Ecce ubi, ipsemet Christus tuam fun-
 davit Ecclesiam, quam acquisivit San-
 guine suo. Hoc in loco Terræ San-
 ctæ, quo non est sanctior in toto ter-
 rarum orbe, refulsit Aurora legis no-
 væ, in splendoribus Sanctorum. Ip-
 sius Virginis Deiparæ semper Imma-
 culatæ, Apostolorum, Evangelista-
 rum, ac primorum fidelium, fide &
 charitate ardentium: Adoratorum
 Sanctissimæ Triadis in spiritu & veri-

tate, qui omnes primitias spiritus habentes; hic prædicaverunt magnalia Dei, prout Spiritus Sanctus, dabat eloqui illis.

Quocirca Christus sponsus, hunc thalamum sibi adamans, indeque Sponsam dilectissimam Ecclesiam, Sanctam alliciens: Veni, inquit, de Libano, de Jerusalem, & de Judæa Sponsa mea, veni de Libano coronaberis, de capite Amanâ & de vertice Sanir, & Hermon, utique Judææ montium, de cubilibus Leonum, de montibus Pardorum. *Cant. 4.* Idipsum cæcinit Zachar. *c. 13.* In die illa, erit fons patens, gratiæ scilicet, & Baptismi, ac Sacramentorum Christi, legis novæ auctoris, Domui David & habitatoribus Jerusalem, in ablutionem peccatoris & menstruatæ: & erit in die illa dicit Dominus exercituum. Disperdam nomina idolorum in terrâ, & non memorabuntur ultra: & *c. 14.* Stabunt pedes ejus in die illâ super montem Olivarum, qui est contra Jerusalem ad Orientem: & erit in die illâ, exhibunt Aquæ vivæ de Jerusalem, & erit Dominus Rex super om-

nem terram. In die illâ erit Dominus unus, & erit nomen ejus unum. Michæas verò c. 4. dicit, De Sion exhibit lex & Verbum Domini de Jerusalem. Imò verò ipsemet Christus, Prophetarum Magister ac scopus, mox ascensurus ad Patrem, clarissimè dixit & prædixit, *Luca 24.* Quoniam sic scriptum est, & sic oportebat Christum pati, & resurgere à mortuis tertiâ die: & prædicari in Nomine ejus Pœnitentiam, & remissionem peccatorum in omnes gentes, incipientibus ab Jerosolymâ. Quæ omnia cùm jam completa esse certissimum sit: infelices ergò Christiani qui à suis incunabulis exulant: qui Sanctam Urbem prædicationibus Verbi Incarnati illuminatam, sudoribus & lacrymis illius irrigatam, innumeris ejusdem miraculis & prodigiis illustratam, ac demum ipsiusmet Dei-Hominis pretioso Sanguine, sibi ereptam sciunt, nec lugent. Miseri inquam Christi Confessores, qui Civitatem sanctam Jerusalem, pacis visionem, omnium mirabilium Dei-Hominis amphitheatrum: quæ fuit aurora novæ Ecclesiæ Dei vivi,

primumque ejus regnum spirituale in
terris: ab inimicis Crucis Christi sæ-
vissimis, à Turcis & Saracenis possideri,
prophanari, & infinitis sacrilegiis &
abominationibus gentium, pollui
cernunt & toleranti. Proh dolor! non
est, qui hæc recogitet corde, non est
qui consoletur eam ex omnibus charis
ejus: omnes amici ejus spreverunt
eam, & facti sunt inimici. Migrave-
runt ex eâ fideles propter afflictionem,
& multitudinem infamis, ignominio-
sæ, & tyrannicæ servitutis; repleta
est gentibus quæ nomen Dei blasphe-
mant totâ die & polluunt Templum
Sanctum ejus: nullus est locus Sanctus
in Sanctuario: Idolis repleta est Civi-
tas Dei videntis. Omnes persecutores
ejus apprehenderunt eam inter an-
gustias. Viæ Sion lugent eò quod non
sint, qui veniant ad Solemnitatem:
omnes portæ ejus destructæ sunt, Sa-
cerdotes ejus gementes, Virgines
ejus squallidæ, & ipsa oppressa est ama-
ritudine amarissimâ; facti sunt hostes
ejus in capite, inimici ejus locupleta-
ti sunt ex vasis Sanctuarii: Posue-
runt Jerusalem in pomorum custo-

diam; & egressus est à facie Sion omnis
 decor: facti sunt Principes ejus velut
 arietes non inveniētes pascua; &
 abierunt absque fortitudine ante fa-
 ciem subsequēntis: recordata est Jeru-
 salem dierum afflictionis suæ, & præ-
 varicationis omnium desiderabilium
 suorum, quæ habuerat à diebus anti-
 quis, cum caderet populus ejus in ma-
 nu hostili, & non esset auxiliator, in
 tempore oportuno: viderunt eam ho-
 stes Christiani Nominis, & Sepul-
 chrum Christi Gloriosum, est in po-
 testate inimicorum ejus qui Chri-
 stum contemnunt, & spreverunt il-
 lam, quia viderunt ignominiam ejus:
 vide Domine afflictionem Civitatis
 tuæ quoniam erectus est inimicus tuus
 contra eam: manum suam misit ho-
 stis ad omnia desiderabilia ejus, quia
 vidit gentes ingressas in Sanctuarium
 suum de quibus præceperas ne intra-
 rent in Ecclesiam tuam: vide Domine
 & considera quoniam Civitas tua, quam
 acquisivisti Sanguine tuo, facta est vi-
 lissima, & abominatio desolationis.
 Plorans plorat in nocte cœcæ gentili-
 tatis: lacrymæ ejus in maxillis ejus,

expandit Jerusalem manus suas; & non est qui consolatur eam. Audite obsecro Principes, & populi Christiani, & videte dolorem matris vestrae Jerusalem Sanctae, Domina gentium facta est sub tributo, vocat amicos suos, & Sacerdotes, & omnes filios, & ipsi contempserunt, deriserunt, & deceperunt eam.

§. II.

Sed nunquid semper iratus est Dominus in populum suum? & abominatus est hereditatem suam? Absit, postquam iratus fuit propter delicta populi sui, misericordiae suae recordatus est. Corda omnium Regum etiam infidelium in manu ejus sunt, quocumque voluerit flectit illa. Ipse est qui Loca Sancta fidelibus suis restituit per Constantinum magnum. Primi hujus Christianissimi Imperatoris Mater, sancta Helena, post filii conversionem, ejus jussu & sumptibus, Hierosolymam profecta, Loca Sancta religiosè venerata, in Bethleem, in Monte Calvariae, & Oliveti, alibi que, Regiâ magni-

magnificentia Tempora, & Basilicas
 exædificavit. Quare cœpit tum eò pe-
 regrinatio, à fidelibus frequentari,
 confluentibus è toto orbe, devotionis
 ergo, Christianis. Ipse Sanctus Hiero-
 nymus relictâ Româ in Bethleem se
 transtulit, ut ad Christi incunabula
 viveret, & moreretur; quem secuta
 Sancta Paula, magnum post se trahens
 Nobilitatis Romanæ agmen, ibidem
 quatuor extruxit Monasteria, in qui-
 bus, ipsa cum filiâ Eustochio, Chri-
 sti paupertatem, humilitatem, & San-
 ctitatem imitata, vitam egit Religio-
 sam, & cœlestem. De quâ Hierony-
 mus, in ejus Epitaphio hæc habet:
 „ Bethleem ingressâ, & in specum Sal-
 „ vatoris ingrediens me audiente jura-
 „ bat, cernere se oculis fidei, Infan-
 „ tem pannis involutum, vagientem in
 „ præsepi Dominum, Magos adoran-
 „ tes, Stellam fulgentem desuper
 „ Matrem Virginem, Pastores nocte
 „ venientes, ut viderent Verbum quod
 „ factum erat; & jam tunc Joannis
 „ Evangelistæ principium dedicarent:
 „ In principio erat Verbum, & Ver-
 „ bum Caro factum est; mixtisque

F

„ gaudio lacrymis loquebatur: Salve
 „ Bethleem domus Panis, in quâ na-
 „ tus est ille Panis qui de Cœlo descen-
 „ dit. Salve Ephrata Regio uberrima,
 „ cujus fertilitas, Deus est.

Constantinum magnum secutus est
 Heraclius Imperator anno Domini
 628. Cœlestibus de Cosroë Persarum
 Rege potitus victoriis, crucem Chri-
 sti ipsi ereptam Hierosolymam Victor
 reportavit, ac deposito regali cultu,
 detractisque calceis, & plebeio ami-
 ctu indutus, illam propriis humeris
 retulit in eum montem quo eam Salva-
 tortulerat, ac in eodem Calvariaë lo-
 co statuit, undè à Persis, fuerat as-
 portata.

Ita Sanctæ Trinitatis, Christi que
 injurias ultus Heraclius, hæc de Per-
 sis vindicias dedit, imò reddidit Hie-
 rosolymæ: Jerusalem enim est Civitas
 Dei electa, Sancta & Gloriosa, fun-
 data in montibus Sanctis, Centrum &
 umbilicus mundi, urbs perfecti deco-
 ris, gaudium universæ terræ, Para-
 disus orbis, quæ tanquam Regia in-
 ter omnes urbes, velut caput in cor-
 pore, sicut sol inter astra effulget,

quasi Ecclesiæ militantis capitolium ;
triumphantis typus & præludium.

§. III.

Post Constantinum & Heraclium
Imperatores Christianissimos, Ur-
banus II. Pontifex maximus, æternum
decus & gloriam immortalem sibi repe-
rit ; unde & monumento ejus hoc
elogium inscripserunt : Urbanus II.
Auctor expeditionis in infideles , cùm
Concilio apud Clarummontem habito,
anno Domini 1095. Ita Principes
Galliæ ad recuperandam Hierosoly-
mam à Saracenis jam diu occupatam
animavit, ut non dubitaret mori, pro
illâ Civitate, in quâ Christus pro no-
bis mortuus est. Quare effecit, ut tre-
centa hominum millia nomen in mili-
tiam Christi dederint, signumque cru-
cis susceperint : atque inter alios, mul-
ti Principes , Duces, Comites, in qui-
bus eminuit Godefridus Bullonii Dux,
vir secundùm cor Dei, præstantis ani-
mi, Religionis, & fortitudinis : qui
quàm facilè Terra Sancta à Christianis
recipi possit, ostendit, dum parvis

copiis residuis, Hierosolymam anno Domini 1099. expugnavit, Feriâ sextâ, horâ quâ Christus in Cruce mortuus est. Ipseque primus confensis muris urbem ingressus, primus deindè Hierosolymæ Christianus Rex, quasi novus David creatus, regnum in posteros sex Reges, per octoginta annos propagavit: idque merito suæ virtutis, pietatis, & modestiæ, quâ ut alia prætermittam, Christianis Principibus, eum de more, Regio Diademate coronare satagentibus, humilitatis studio restitit, dictitans: Nol-
 „ le se aureâ coronâ insigniri in Urbe
 „ Sanctâ, in quâ Christus Dominus,
 „ Rex Regum, pro nostrâ salute spi-
 „ neam tulisset: unde eâ contentus,
 „ illique reverentiam exhibens, Re-
 „ giam respuit. Verè Regum opti-
 „ mus, lumen & speculum Christia-
 „ norum Principum, ait, Wilhel-
 „ mus Archiepiscopus Tyrii *Lib. 9.*
 „ Belli Sacri *c. 9.* Vivet Godefride,
 „ vivet Urbane, tua virtus & gloria,
 „ quamdiu sæculorum omnium vivet
 „ Æternitas.

Orationem Urbani II. quâ in Con-

cilio Claromontano omnes ad Bellum
 Sacrum accendit, recitat idem Wil-
 helmus, in quâ inter cætera, ait: Hæc
 „ igitur salutis nostræ incunabula,
 „ Domini Patriam, Religionis Ma-
 „ trem; populus absque Deo, Ancil-
 „ læ Filius Ægyptiæ, possidet vio-
 „ lenter, & captivitatis liberæ filiis,
 „ extremas imponit condiciones, qui-
 „ bus versâ vice meritò servire tene-
 „ batur. Saracenorum gens impia;
 „ Sacra Loca, in quibus steterunt pe-
 „ des Domini, jam à multis retro tem-
 „ poribus, violentâ premit tyrannide,
 „ subactis fidelibus, & in servitutem
 „ damnatis, ingressi sunt canes in San-
 „ cta; profanatum est Sanctuarium,
 „ humiliatus est cultor Dei populus:
 „ Angarias patitur indignas genus ele-
 „ ctum; servit in luto, & latere re-
 „ gale Sacerdotium; Princeps Pro-
 „ vinciarum facta est sub tributo
 „ Civitas Dei vivi.

„ Templum Domini de quo zelans
 „ Dominus vendentes ejecit, ne Do-
 „ mus Patris ejus, fieret spelunca latro-
 „ num, facta est sedes Dæmoniorum.
 „ Templum Domini, inquam, ut ait

„ Mathatias, quasi vir ignobilis, vasa
 „ gloriæ ejus abducta sunt captiva,
 „ Civitas Regis Regum, quæ aliis re-
 „ gulas intemeratæ tradidit fidei,
 „ gentium superstitionibus cogitur in-
 „ vita deservire, Sancta Resurrectio-
 „ nis Ecclesia, requies dormientis
 „ Domini, eorum fædatur spurcitiis.
 „ Loca venerabilia, quâ Dominum
 „ in carne susceperunt hospitem, si-
 „ gna viderunt, senserunt beneficia,
 „ facta sunt gregum præsepia, stabu-
 „ la jumentorum. Accingimini ergo,
 „ & estote filii potentes, ut pugnetis
 „ adversus infideles, quoniam melius
 „ est mori nos in bello, quàm videre
 „ mala gentis nostræ, & Sanctorum.
 Audite hæc Principes, audite Chri-
 stiani omnes, summi Pastoris vestri
 Christi Vicarii lamenta, imò tot
 oracula quot verba.

